

— Εσφαλμένη εφαρμογή της θεωρίας περί ανυποστάτου της διοικητικής πράξεως: αν η θεωρία περί ανυποστάτου εφαρμοστεί και για τα ελλείποντα εσωτερικά τυπικά στοιχεία, όπως είναι η κατάρτιση του πρωτοτύπου της νομικής πράξεως, τότε θα μπορούσε οποιοσδήποτε στον οποίο επιδίδεται νομική πράξη της Επιτροπής να θέτει θέμα υποστατού της πράξεως αυτής και να ζητεί να εξεταστεί αν όντως υφίσταται η νομική αυτή πράξη και να απαιτεί την επίδειξη των σχετικών πρακτικών της συνεδριάσεως της Επιτροπής. Στην περίπτωση αυτή δεν θα είχαν πλέον εμπιστευτικό χαρακτήρα, όπως προβλέπει το άρθρο 8 του εσωτερικού κανονισμού, τα πρακτικά της Επιτροπής και θα διακυβευόταν η διαδικασία λήψεως των αποφάσεων.

γίνει συντάξεις των ανδρών και των γυναικών μπορούν κατ' επιλογή να αρχίσουν να χορηγούνται από την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη συμπλήρωση του 60ου έτους της ηλικίας;

2. Στην περίπτωση κατά την οποία δοθεί καταφατική απάντηση στο προηγούμενο ερώτημα, έχει το άρθρο 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ υπό τις περιστάσεις της παρούσας διαφοράς άμεση εφαρμογή;
3. Συνεπάγεται αυτό ότι οι εν γένει συντάξεις των ανδρών που έχουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα πρέπει να υπολογίζονται βάσει των ευνοϊκότερων κανόνων υπολογισμού, οι οποίοι ήδη κατά τις διατάξεις του άρθρου 3 του νόμου της 20ής Ιουλίου 1990 περί θεσπίσεως διαφοροποιημένης ηλικίας συνταξιοδότησεως των εργαζομένων και της προσαρμογής των συντάξεων των εργαζομένων στην εξέλιξη του γενικού βιοτικού επιπέδου εφαρμόζονται αποκλειστικά στις γυναίκες που έχουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Arbeidsrechtbank te Antwerpen με απόφαση της 23ης Απριλίου 1992 στην υπόθεση Remi Van Cant κατά Rijksdienst voor pensioenen

(Υπόθεση C-154/92)

(92/C 152/08)

Με απόφαση της 23ης Απριλίου 1992, η οποία περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 6 Μαΐου 1992 το Arbeidsrechtbank te Antwerpen, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Remi Van Cant και Rijksdienst voor pensioenen που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

1. Συνιστά ο τρόπος υπολογισμού των εν γένει συντάξεων των ανδρών που έχουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα δυσμενή διάκριση λόγω φύλου κατά την έννοια του άρθρου 4 της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ, όταν προβλέπεται άλλος τρόπος υπολογισμού για τις εν γένει συντάξεις των γυναικών που έχουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα, ο οποίος μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα χορήγηση μεγαλύτερης συντάξεως για την ίδια σταδιοδρομία, επειδή, ιδίως, οι εν γένει συντάξεις των ανδρών υπολογίζονται κατ' αναλογία $1/45 \times 60\%$ ή 75% των κατ' αποκοπή/πλασματικών/πραγματικών μισθών κάθε λαμβανομένου υπόψη ημερολογιακού έτους της σταδιοδρομίας, ενώ ο υπολογισμός αυτός στις γυναίκες γίνεται κατ' αναλογία $1/40 \times 60\%$ ή 75% των ίδιων μισθών και επειδή — ενδεχομένως — λαμβάνονται υπόψη τα 45 ευνοϊκότερα έτη από τη σταδιοδρομία, όταν πρόκειται για άνδρες και τα 40 ευνοϊκότερα έτη, όταν πρόκειται για γυναίκες, αυτό δε λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι οι εν

Αίτηση του Tribunale di La Spezia για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως σε υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος Δικαστηρίου κατόπιν αιτήσεως του συμβολαιογράφου Orlando Nalli

(Υπόθεση C-155/92)

(92/C 152/09)

Με Διάταξη της 10ης Απριλίου, που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 6 Μαρτίου 1992, το Tribunale di la Spezia, στο πλαίσιο της υποθέσεως που εκκρεμεί ενώπιόν του κατόπιν αιτήσεως του συμβολαιογράφου Orlando Nalli, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του ακόλουθου ερωτήματος:

Συμβιβάζονται ή όχι με τις διατάξεις της οδηγίας, 335 της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας της 17ης Ιουλίου 1969⁽¹⁾, οι διατάξεις που ισχύουν στην Ιταλική Δημοκρατία, σχετικά με το τέλος υπέρ του Δημοσίου που καταβάλλουν οι εταιρείες;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 20.